Abdürrahim Karakoç Şiirleri

ACABA

Uyuyan göllere ay ışığında
Sevginin resmini çizsem kim anlar?
Tomurcuk ayrılıp, gül açtığında
Yağmurun saçını çözsem kim anlar?

Bir mekan kaplamış ne varsa nerde
Kendi ötesini saklar her perde
Sonsuzluğun sona erdiği yerde
Huduttan bir kulaç kazsam kim anlar?

Aşk, kömür beyazı; kin, süt karası
Eklenir yarama her dost yarası
Et oldum bıçakla kemik arası
Cellatla ahdimi bozsam kim anlar?

Doğumda yalan var, ölümde gerçek
Bir şeyler anlatır balık, kuş, çiçek
Kırık gönülleri toplayıp tek tek
Toplayıp göğsüme dizsem kim anlar?

Gün geldi zamanı gömdüm kabire
Dağ oldu aklımın verdiği fire
Bağlasam telaşı çelik zincire
Sabrın derisini yüzsem kim anlar?

İçte deprem olur düşün düğümü
İhlassız çözülmez işin düğümü
Aklımdan geçeni, düşündüğümü
Okusam kim dinler, yazsam kim anlar?

AYNALARIN ÖTESİ

Her ne kusur varsa geçen zamanda;
Suçsuzdur aynalar, ela gözlü yar

Mecnunlar Mevla'yı bulursa canda,
El olur Leylalar ela gözlü yar

Güzel açar güzelliğin sergisin
Gün ağartır kara saçın örgüsün...
Muhabbet faslında ölüm türküsün
Kim söyler, kim çalar ela gözlü yar

Estikçe iş çıkar işin içinde;
Gençliğin hasret yer sevda göçünde
Bilmez misin, dört mevsimin üçünde
Kar olur yaylalar, ela gözlü yar

Alı al, yeşili yeşilde ara;
Ahirete gider kalpteki yara...
Ne yapsan bir daha çıkmaz dallara,
Dökülen ayvalar ela gözlü yar

Vakit dolar, nakit biter kasanda...
Sevda bir kitaptır gönül masanda;
Okusan da olur, okumasan da...
Kapanır sayfalar ela gözlü yar

BALABANIM

Geldi gönderdiğin şiirden mektup
Arada bir böyle yaz Balabanım
Zaman siciminin ucundan tutup
Bazen bağla, bazen çöz Balabanım

Fikir gölü derinleşir girdikçe
Dostluk gülü gümrah açar derdikçe
Sıhhat, zaman, mekan, imkan verdikçe
Cevapsız bırakmam, söz Balabanım

Ahval-i aleme kafayı takma
Allah Kerim, sabrı elden bırakma
İlmi düstur eyle, imanı sakla

Gayrisi savrulan toz Balabanım

Huzur içte gerek, kabukta değil
Vuslat acelede, çabukta değil
Akıl da baştadır, topukta değil
Çile yemekteki tuz Balabanım

Ahlakı, töreyi kenara atan
Dine " Afyon" diyen, vatanı satan
Müslüman olamaz, Türk değil zaten
Dayanmaz görmeye göz Balabanım

Demişler ya " Kuvvet birlikten doğar"
Kar, yağmur zamanı gelince yağar
Nasihatim o ki dinlersen eğer
İşaret " ben" değil " Biz" Balabanım

Çevremizi saran türlü ihanet
Gün geçtikçe görünüyor daha net
Başlangıçta bilmek değil kehanet
Bağrımıza girmiş köz Balabanım

Zaman geldi esir olduk maddeye
Zaman geldi hasır olduk caddeye
Zaman geldi küsur olduk şetteye
Daha bunlar bize az Balabanım

Dört yanımı gurbet yazmış kaderim
Dosttan mektup gelir, biter kederim
Gözlerinden öper, selam ederim
Aydınlık günlerde gez Balabanım

BENİ DE ÇAĞIR

Çileyi koklayıp gül niyetine,
Zindana girersen beni de çağır.
Sabrı, kanaati bal niyetine
Ekmeğe dürersen beni de çağır.

Bazen iki dünya sığar içime,
Bazen iki güneş doğar içime.
Bazen gam yağmuru yağar içime
Sen beni ararsan, beni de çağır.

Dostların var ise divanelerden,
Gözyaşın aktıysa minarelerden.
Binlerce senelik viranelerden
Bir şeyler sorarsan, beni de çağır

Ezelin ezelden öncesi vardı,
Yine sonsuzluktur sonsuzun ardı.
Zaman yumağına bizi kim sardı?
Aklını yorarsan beni de çağır.

Dışarda göz yanar, içerde yürek,
Taahhüt ehline tahammül gerek.
Mazlum yarasına merhem diyerek
Gözyaşı sürersen beni de çağır.

BİN YIL UZAKTA

Gönül kurşun yemiş yaralı ceylan
Döndüğü noktadan bin yıl uzakta
Yürek ateş düşmüş kuru bir harman
Yandığı noktadan bin yıl uzakta

Ne nişan bozulur, ne düşer tetik
Zaman kanlı tezgah, acılar mekik
Umut yavrusunu yitiren keklik
Konduğu noktadan bin yıl uzakta

Şans ne ki? Bir doğar ölür bin kere
En güzel arzular kalır mahşere
Sevginin meyvesi dalından
İndiği noktadan bin yıl uzakta

Çıkar oyunbazlar iki bin katına
Tepeler dağları alır altına
Dostluk sürücüsü vefa atına
Bindiği noktadan bin yıl uzakta

Esasta her canlı mutlak bir ceset
Dünyamız soluyan ufak bir ceset
Evren teneşirde çıplak bir ceset
Yunduğu noktadan bin yıl uzakta

DUA

Senin ak alnından gök gözlerinden
Önce dallar sonra yapraklar öpsün.
Eğilsin yıldızlar tutsun elinden
Gecelerden sonra şafaklar öpsün.

Aşk diyorlar en mukaddes hayale
Ve sen de düşesin o sonsuz hale
Hazdan dudakların olsun bir lale
Güller, karanfiller, zambaklar öpsün.

Sende kemal bulmuş renk, şekil, biçim
Yaşamanın öz suyusun bir içim
Olanca suların sağlığı için
Seni her gün göller, ırmaklar öpsün.

Kumral saçlarında nisan yağmuru
Yazın ak yüzünden gölgenin moru
Ağzından en serin, hem de en duru
Kayalardan akan kaynaklar öpsün.

Çimenler okşasın ayaklarını
Çiçekler koklasın parmaklarını
Ben öpmeden önce yanaklarını
Varsın teller, tüller, duvaklar öpsün.

Kıskançlık çakılı kazıktır serde

Bölünsün bu rüya en tatlı yerde
Seni canlı kullar öpmesinler de
Kefenler sarılsın, topraklar öpsün.

GEL GAYRI

Karagözlüm bu ayrılık yetişir,
İki gözüm pınar oldu gel gayrı.
Elim değse akan sular tutuşur
İçim dışım yanar oldu gel gayrı.

Ayların sırtında yıllar taşındı,
Sanma ki garibi eller düşündü.
Bebekler evlendi, yollar aşındı
Kozalaklar çınar oldu gel gayrı.

Hesap et, gideli sen gurbet ile
Otuz ay tutuldu kolay mı dile?
Hapisler, sürgünler, esirler bile
Sılasına döner oldu gel gayrı.

Gönlüm sende, gözüm yollarda durdu,
Saat isyan etti, takvim kudurdu.
Hasret hançerini bağrıma vurdu
Yüreciğim kanar oldu gel gayrı.

Emeği boşadır yuvasız kuşun...
Nerdeyse toprağa değecek başın.
Beni düşünmezsen kendini düşün
Herkes seni kınar oldu gel gayrı.

HABERİN OLMAZ

Aylar tepe yıllar dağ zincirleri
Zirveler aşarsın haberin olmaz
Dur durak bilmeden doğuştan beri

Mezara koşarsın haberin olmaz

Emanete benim diye bakarsın
Boş kalınca suya kazık çakarsın
Sırat köprüsünde yatar kalkarsın
Ateşe düşersin haberin olmaz

Salıncak kurarsın mor bulutlara
Körpe tay bağlarsın kör umutlara
Muhkemdir kulluğun canlı putlara
Kıblesiz yaşarsın haberin olmaz

Yokluğa mı sonsuza mı yolcusun
Yollar tehlikeli Allah korusun
Koca kainatta bir damla susun
Kaynarsın taşarsın haberin olmaz

HANCI

Bilir misin hancı, bugüne kadar
Hanından kaç yolcu çıktı bu yola?
Sıladan gurbete giden yolcular
Kaç damla gözyaşı döktü bu yola?

Getirmeden bu yolların sonunu,
Kaç yolcu son durak yaptı hanını?
Kaç yolcu bu yolda verdi canını,
Ecel kaç yolcuyu çekti bu yola?

Akar bir oluktan beş dağın karı,
Demişler adına "hasret pınarı"
Şu mezarı gölgeleyen çınarı
Kimin için, kimler dikti bu yola?

Kaç aşık bu yolda zaman eritti,
Kaç yorgun hanında terin kuruttu,
Bu taşlı yol kaç çarığı çürüttü,
Kaç topuğun kanı aktı bu yola?

Yollar kıvrım kıvrım, dağlar sıralı,
Düşünürüm, yollar beni yoralı.
Kaç ceylan iniyor böğrü yaralı,
Her gecenin seher vakti bu yola?

Ben bilmedim gitti n'olur sen söyle,
Bu yollar kararsız uzar mı böyle?
Yar için iç çekip, karşıki köyde
Hangi göz kaç sene baktı bu yola?

HASAN'A MEKTUP

Çok oku, çok düşün, çok şeyler anla,
Aha bu mektubu alınca Hasan.
Manalar iplikten incedir amma,
Kelimeler biraz kalınca Hasan.

Gene ağzımızı açmıyor bıçak,
Huzur size ömür... Dert salkım saçak.
Oyuna kalkıyor yüzlerce köçek,
Batıdan bir hava çalınca Hasan.

Kök saldı bahçede ayrık otları,
Yemler pay edildi, sattık atları.
Biz kovalım derken baştan bitleri,
Sülükler yapıştı, kulunca Hasan.

Süt dolu güğümü çalarız taşa,
Kutsal görevimiz `Sağ ol çok yaşa!`
Mülkte hakikati aramak boşa,
Tüm suçlular güçlü olunca Hasan.

Derisini yüzdük demokrasinin,
İşi iştir imtiyazlı asinin.
Hakikatte vahşi, sözde `vasinin`
Dörtnala gidilir yolunca Hasan.

Canım Hürriyeti koydunsa ara,
Ekmek yalınayak kaçtı dağlara.
Çevremize küsmüş kardeşlik var ya,
Haber ver, izini bulunca Hasan.

Soysuzlar taş atar mukaddesata
Karşı duramazsak bizdedir hata.
Tahammül teşviktir, böyle hayata,
Öl.. İnsan küçülmez ölünce Hasan.

HEDEF

Çıktık Ötüken'den günün birinde,
Yıkandık Mekke'nin tevhid nurunda
Hem dünde, bugünde, hemi yarında
İslamlık Miraçtır, Ülkü sancaktır

Bu mübarek yoldan dönen alçaktır
Biz dava uğruna serden geçmişiz;
Anadan, babadan, yardan geçmişiz;
İman denizine yelken açmışız;
İslamlık sevdadır, Ülkü sancaktır,
Bu mübarek yoldan dönen alçaktr.

Engeller yıldırmaz Müslüman Türk'ü;
Şüphesiz inandık, söz verdik çünkü...
Kıyamete kadar yaşar bu ülkü!
İslamlık hedeftir, Ülkü sancaktır;
Bu mübarek yoldan dönen alçaktır.

HUDUT TAŞLARI

Bu bulanık hava, bu toprak bu su
Beni benden beni senden ayırır
Bu sabahsız gece bu düş bu uyku
Beni benden beni senden ayırır

Doğmadık güneşin aydınlığında
Uzarsa gölgeler dost kılığında
Şüphe keleplenir gönül çığında
Beni benden beni senden ayırır

Doğrultmak istersem kırılır dallar
Sınadım zamana sığmadı yıllar
Bu dikenli yollar bu taşlı yollar
Beni benden beni senden ayırır

Sevgi bulutundan rahmet damlası
Düşmeden ayrılık doldurur tası
Yoğun maddelerin ince manası
Beni benden beni senden ayırır

Sen aşka hiç dersin bense hayata
Kim bilir belki de bendedir hata
Bu dalgalı deniz bu yanlış rota
Beni benden beni senden ayırır

KİM OLA

Çıkar çıkar uzaklara bakarsın
Yollarını beklediğin kim ola
Deli misin hasretlik mi çekersin
Mektubunu sakladığın kim ola

Ahlar tüter her sözünün içinde
Yaş dışında gam gözünün içinde
Yıllar yılı can özünün içinde
Sevdasını sakladığın kim ola

Arada bir hayallere dalarsın
Hal mülküne hatıralar salarsın
Neden sık sık uykuları bölersin
Rüyalarda yokladığın kim ola

Dost diyorsun kimin dostu kapalı

Can canan diyorsun üstü kapalı
Türküler söylersin kastı kapalı
Mısralara yüklediğin kim ola

MİHRİBAN

Sarı saçlarını deli gönlüme,
Bağlamışım çözülmüyor Mihriban.
Ayrılıktan zor belleme ölümü,
Görmeyince sezilmiyor Mihriban.

Yar deyince kalem elden düşüyor,
Gözlerim görmüyor aklım şaşıyor.
Lambada titreyen alev üşüyor,
Aşk kağıda yazılmıyor Mihriban.

Tabiplerde ilaç yoktur yarama,
Aşk deyince ötesini arama.
Her nesnenin bir bitimi var ama.
Aşka hudut çizilmiyor Mihriban.

OMUZUMDA SEVDA YÜKÜ

Omuzumda sevda yükü
Yollarda seni aradım
Beste beste türkü türkü
Tellerde seni aradım

Girdim yeşilden sarıya
Sordum ölüye diriye
Çiçeği verdim arıya
Ballarda seni aradım

Bahçem çiçek başım gazel
Birleşir ebetle ezel
Ayırmadım çirkin güzel

Kullarda seni aradım

Aşk yalımı girdi can
Gönlüm döndü gülistana
Gece gündüz yana yana
Küllerde seni aradım

Yorulup demedim yeter
Hasretin gözümde tüter
Kerem'den Mecnun'dan beter
Çöllerde seni aradım

Bahçem çiçek başım gazel
Birleşir ebetle ezel
Ayırmadım çirkin güzel
Kullarda seni aradım

Ulaşmak için rahmete
Katlandım bin bir zahmete
Karışıp söze sohbete
Dillerde seni aradım

TÜKENMEZ

Aşk dedin bağrıma soktun bıçağı
Akan kanım göl olmadan tükenmez
Sevda kokan bu yaranın çiçeği
Petek petek bal olmadan tükenmez

Hasret nedir yarına sor düne sor
İnanmazsan dönder aktar gene sor
Sensiz geçen geceleri bana sor
Saatleri yıl olmadan tükenmez

Görsem derim biçimini rengini
Kötü talih yüksek yapar engini
İçimdeki bu sevginin yangını
Kemiklerim kül olmadan tükenmez

UNUTURSUN MİHRİBANIM

Unutmak kolay mı deme
Unutursun Mihribanım
Oğlun kızın olsun hele
Unutursun Mihribanım

Yıllar sinene yaslanır
Hatıraların paslanır
Bu deli gönlün uslanır
Unutursun Mihribanım

Zaman erir kelep kelep
Meyve dalda kalmıyor hep
Unutturur birçok sebep
Unutursun Mihribanım

Gün geçer azalır sevgi
Değişir her şeyin rengi
Bugün değil yarın belki
Unutursun Mihribanım

Süt emerdin gündüz gece
Unuttun ya büyüyünce
Bu iş de tıpkı öylece
Unutursun Mihribanım

Hayat böyle bir gemide
Eskiler yiter yenide
Beni değil kendini de
Unutursun Mihribanım